

svijetlo, pa netom mu je sasvim iščeznulo, stao je veselo zemljom zasipavati svoju vatru, da je čim prije zaguši. Tada se je strelimice spustio k moru, i zaustavio se baš nad onom točkom, gdje se je u moru odrazivala vatra pustinjaka Ilije. Tu je sjeo na niski jedan kamen, koji kao da se je bogzna kada odronio, da sad stari Lovro uzmogne na njem udobno sjediti. Mogao je dapače prekoračiti na taj kamen, a da i ne zagazi u vodu, što ga je svega naokolo okruživala. Lovro sjedne, okrene leđa Marjanu, podvije noge, pa načuli uši, da mu ne izbjegne ni najsitniji šum.

Nije Lovro mogao da izmoli ni pet očenaša, kad mu dopre do uha jedva zamjetljivi pljusak vesala. Taj je pljusak bivao sve izrazitiji, i najedared se približi obali, upravo u duljini odraza pustinjakove vatre, jači brod, poput brigantina, a pod krmom mu je bilo zapisano ime »Nehaj«. Brod se je zaustavio na nekoliko sežanja udaljenosti, a tada jaki muški glas upita:

— Tko si božji?

— Sveti naš Nikola putnik! — odvrati Lovro također čvrstim glasom, kao da se je bojao ne će li ga oni u brodu prečuti.

— Bio nam u pomoći! — odmah doda isti muški glas s broda.

Od »Nehaja« se odmah otisne čamac s dva čovjeka. Čamac je lagano pristajao uz kamen na kojem je Lovro sjedio, pa je on i pomogao, da čamac ne udari o kamen. Lovro skoči s kamena unutra, a veslači se, koliko bi dlanom o dlan, stvorili uz »Nehaj«. Lovro se popne na palubu, gdje je stojao, okružen od svojih drugova, Đuro Daničić, sin glasovitoga, istog imena vojvode senjskih Uskoka. Lovro mu mahom isporuču pozdrav i razloži poruku oca Mikule, i glede mletačkih galija i glede sudbine kapetana splitskih stratijota Petra Tomića. Vojvoda je slušao sve najvećom pozornošću, a kad je svršio, mladi Daničić rukom udari po balčaku svoga mača, pa zapovjedi:

— Četiri oboružana druga u čamac s našim gostom! Želja časnoga oca Mikule nama je zapovijed! On je najstariji živući Uskok! Veslajte po uputi ovoga dobroga starca i učinite sve kako vas on naputi. »Nehaj« će međutim obići rt svetoga Jurja i čekati vas pri ulazu u kaštelanski zaliv. Sad je tek prošlo ponoći, pa vam se nadamo prije drugoga sata. Ti pak, dragi prijatelju, ako se ne povратиš k nama na brod, izruči moj pozdrav časnomu ocu Mikuli, i reci mu, da